

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Lucie Trejbalové a soudců Mgr. Karolíny Tylové, LL.M. a Mgr. Zdeňka Macháčka ve věci

žalobců:

a) X
insolvenční správce X
sídlem X

b) X
sídlem X
zastoupena Ing. Davidem Jánošíkem, insolvenčním správcem

proti

žalovanému:

Celní úřad pro Liberecký kraj
sídlem České mládeže 1122, Liberec 3

o žalobách proti rozhodnutí ředitele žalovaného ze dne 10. 3. 2020, č. j. X,

takto:

I. Žaloba žalobců a) a b) proti rozhodnutí ředitele Celního úřadu pro Liberecký kraj ze

dne 10. 3. 2020, č. j. X, se zamítá.

II. Žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobou podanou zdejšímu krajskému soudu dne 7. 5. 2020 zaevidovanou pod sp. zn. 59 A 36/2020 se společnost X domáhala zrušení shora uvedeného rozhodnutí ředitele žalovaného, kterým byly zamítnuty námitky žalobce a) proti úřednímu záznamu o zadržení věci ze dne 11. 2. 2020, č. j. X, a vydání předběžného opatření. Žalobou podanou zdejšímu krajskému soudu téhož dne zaevidovanou pod sp. zn. 59 A 37/2020 se domáhali žalobci a) a b) zrušení shora uvedeného napadeného rozhodnutí o zamítnutí námitek žalobce a) proti témuž úřednímu záznamu o zadržení věci a vydání předběžného opatření. Dle výroku napadeného rozhodnutí opatření stanovená v úředním záznamu o zadržení věci ze dne 11. 2. 2020, č. j. X, trvají, neboť je důvodné podezření, že v souvislosti s provozováním zadržených věcí dne 11. 2. 2020 v cca 13:15 hodin v provozovně X, na adrese X, dozorované osoby - žalobce b) došlo k porušení § 7 odst. 2 písm. b) zákona č. 186/2016 Sb., o hazardních hrách (dále jen „zákon o hazardních hrách“).
2. Usnesením ze dne 15. 5. 2020, č. j. 59 A 36/2020-65, soud žaloby spojil ke společnému projednání. Usnesením ze dne 5. 6. 2020, č. j. 59 A 36/2020-103, soud žalobu společnosti X proti napadenému rozhodnutí odmítl a návrh žalobců a) a b) na vydání předběžného opatření zamítl. Pod sp. zn. 59 A 36/2020 bylo tedy nadále vedeno řízení o žalobním návrhu žalobce a) a b) na zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného.

II. Žaloba

3. Žalobci vysvětlili, že žalobce a) je insolvenčním správcem žalobce b), a dovodili žalobní legitimaci žalobce a) s odkazem na judikaturu správních soudů z § 246 odst. 1 a § 249 odst. 1 zákona č. 182/2003 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (dále jen „insolvenční zákon“). Žalobce b) podal žalobou jakožto adresát napadeného rozhodnutí.
4. Nezákonnost zadržení věcí a následného rozhodnutí o námitkách proti uloženému opatření o zadržení věcí žalobci spatřovali v tom, že zařízení žalovaný zadržel, ačkoli neměl podloženo důvodné podezření, že se jednalo o provozování hazardní hry bez příslušného povolení.
5. Žalovanému byla doložena již v rámci předmětné kontroly rozhodnutí Ministerstva financí ze dne 6. 9. 2013, č. j. X („X“), ze dne 1. 10. 2013, č. j. X („X“), ze dne 22. 10. 2013, č. j. X („X“) a ze dne 4. 11. 2013, č. j. X/ X provozována na základě povolení. Následně bylo žalovanému předloženo změnové rozhodnutí Ministerstva financí ze dne 25. 9. 2015, č. j. X, s vyznačenou doložkou právní moci ke dni 26. 9. 2015, z něhož vyplývá, že Ministerstvo financí vydalo předmětné rozhodnutí v souvislosti s prodejem závodu společnosti X a nabytím závodu žalobcem b) s účinností ke dni 1. 10. 2015. Společnost X

byla řádným provozovatelem loterie a jiné podobné hry podle § 2 písm. l) zákona č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách (dále jen „zákon o loteriích“), prostřednictvím centrálních loterijních systémů (sázkové hry), mj. dle rozhodnutí Ministerstva financí pro centrální loterijní systémy ze dne 6. 9. 2013, č. j. X („X“), ze dne 1. 10. 2013, č. j. X“, ze dne 22. 10. 2013, č. j. X („X“) a ze dne 4. 11. 2013, č. j. X („X“). Z rozhodnutí o změně vyplývá, že namísto dosavadního provozovatele MASOX a.s. se stává provozovatelem sázkových her mj. v rozsahu uvedených v rozhodnutí o povolení žalobce b). Rozhodnutí o změně, které bylo vydáno a bylo až do kontroly správními orgány respektováno, je platné a účinné, platí pro něj presumpce správnosti, tudíž je dle § 73 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, závazné i pro žalovaného. Žalovaný nezpochybňoval, že Ministerstvo financí vydalo rozhodnutí o změně na základě společné žádosti společností X a žalobce b), která se vztahovala ke všem sázkovým hrám dosud provozovaným na základě platných povolení.

6. Žalovaný založil důvodné podezření o domnělém porušování zákona, pro které zadržel věci, na zjištění, že ve spisech Ministerstva financí se mělo objevit jiné znění rozhodnutí o změně, když nesrovnalost má být pouze ve výčtu jednotlivých rozhodnutí o povolení. V rozhodnutí, jímž disponuje ministerstvo, má být uvedeno méně povolujících rozhodnutí než ve znění, kterým disponují žalobci. Žalobce b) ale informoval žalovaného, že v roce 2015 převzal rozhodnutí o změně ve znění, které bylo opakovaně předkládáno žalovanému v podobě úředně ověřené kopie originálu rozhodnutí. Originál rozhodnutí, kterým žalobce b) disponuje, nebyl z pochopitelných důvodů vydán, je-li zpochybňována jeho existence. Žalobcům evidence rozhodnutí ministerstvem v jiném znění není zřejmá, pokud tomu tak je, nelze tuto skutečnost přičítat k jejich tíži.
7. Žalobci poukázali na to, že rozhodnutí o změně bylo vydáno na základě společné žádosti ze dne 20. 8. 2015, která se týkala veškerých sázkových her provozovaných společnostmi X ke dni převodu závodu, v žádosti jsou vyjmenována všechna žalovaným rozporovaná povolovací rozhodnutí. Žádosti ministerstvo v plném rozsahu vyhovělo, společnosti X ani žalobci b) nebylo nikdy doručeno žádné částečné zamítnutí žádosti. Žalovaný tedy měl dovodit, že ministerstvo muselo žadatelům vydat a doručit rozhodnutí o změně ve znění, které se týká všech povolovacích rozhodnutí uvedených ve společné žádosti, tedy včetně rozporovaných rozhodnutí o povolení, tj. ve znění, které bylo žalovanému předloženo. Žalovaný nemohl mít v době kontroly ani v současnosti z objektivního hlediska důvodné podezření, že ze strany žalobce b) docházelo v předmětné provozovně v souvislosti s provozováním zadržených technických herních zařízení k porušování zákona o hazardních hrách, tedy zadržení věcí bylo nedůvodné a nezákonné.
8. Z uvedených důvodů žalobce a) a žalobce b) navrhovali, aby soud zrušil napadené rozhodnutí a přiznal jim náhradu nákladů řízení.

III. Vyjádření žalovaného

9. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný potvrdil zadržení věcí. Kontrolní orgán pojal podezření, že dozorovaná osoba žalobce b) provozuje hazardní hry prostřednictvím 15

technických herních zařízení v rozporu s § 7 odst. 2 písm. b) zákona o hazardních hrách. K předmětným technickým herním zařízením byla předložena čtyři rozhodnutí o povolení provozování loterie nebo jiné podobné hry podle § 2 písm. l) zákona o loteriích, která ale byla vydána společnosti X, rozhodnutí o povolení, které by opravňovalo k této činnosti žalobce b), předloženo nebylo. Proti zadržení věci podal žalobce b) námitky, které byly zamítnuty napadeným rozhodnutím.

10. Po odmítnutí námitek obdržel dne 15. 3. 2020 žalovaný od žalobce a) podnět ke zrušení opatření o zadržení věci, přílohou byla kopie rozhodnutí Ministerstva financí ze dne 25. 9. 2015, č. j. X, s vyznačením právní moci dne 26. 9. 2015, dále společná žádost ze dne 20. 8. 2015 a předávací protokol ze dne 25. 9. 2015, č. j. X, stvrzující předání mj. rozhodnutí ze dne 25. 9. 2015, č. j.X. Podnět žalobce a) ve smyslu § 121 odst. 4 zákona o hazardních hrách na zrušení opatření a požadavek na vrácení věci vyřídil ředitel žalovaného sdělením tak, že neshledal důvod pro zrušení opatření o zadržení věci.
11. Žalovaný uvedl, že žalobce a) předložil poprvé až s podnětem ke zrušení opatření o zadržení věci rozhodnutí o změně a společnou žádost, které se ale liší od rozhodnutí o změně a společné žádosti, jež měl k dispozici žalovaný, a to především v tom, že žalobcem a) předložené rozhodnutí o změně, které provádí změnu provozovatele loterie nebo jiné podobné hry ze společnosti X na žalobce b), provádí změnu též u specifikovaných dílčích rozhodnutí, na základě kterých bylo povoleno provozování zadržených věcí. Společná žádost předložená žalobcem a) obsahovala též výčet dílčích rozhodnutí, ovšem žalovaným evidovaná společná žádost poskytnutá ministerstvem žádost o změnu těchto dílčích rozhodnutí neobsahuje. Žalovaný vycházel z listin od ministerstva, které se nepodařilo zpochybnit. Tvrzení, že se jedná o ověřenou kopii originálu změnového rozhodnutí, se nepodařilo prokázat, neboť notářská tajemnice v rámci vidimace pouze ověřila, že opis, jenž byl žalovanému předložen, doslovně souhlasí s listinou jí předloženou dne 17. 2. 2020, nikoli, že se jedná o originál změnového rozhodnutí. Také časová prodleva, se kterou byly rozhodnutí o změně a společná žádost předloženy, vzbuzují pochybnosti, tudíž důvodné podezření, že žalobce b) provozoval hazardní hry v rozporu se zákonem, stále trvá.
12. K jednotlivým žalobním námitkám žalovaný uvedl, že v rámci kontroly byla sice předložena rozhodnutí Ministerstva financí, avšak tato rozhodnutí opravňovala k provozování hazardních her společnost X a nikoli žalobce b). Součástí námitek proti opatření o zadržení věci podaných dne 14. 2. 2020 nebylo žádné rozhodnutí Ministerstva financí ani jakákoli další příloha, která by dokládala, že žalobce b) byl oprávněn provozovat hazardní hry prostřednictvím zadržených technických herních zařízení. Společná žádost, rozhodnutí o změně a předávací protokol byly přiloženy až k podnětu podanému žalobcem a).
13. K námitce, že nesrovnalost spočívá pouze ve výčtu jednotlivých rozhodnutí Ministerstva financí, žalovaný konstatoval, že rozhodnutí o změně, které má celní úřad k dispozici na základě žádosti od Ministerstva financí se od rozhodnutí o změně, které předložili žalobci, liší zaprvé v hlavičce, která je na rozhodnutí o změně napsána jiným fontem písma, je v ní různě označován text tučným písmem a jen v jedné verzi rozhodnutí o změně jsou použity ikony „telefonu“, a zadruhé ve výčtu centrálních loterijních systémů a jim odpovídajících rozhodnutí Ministerstva financí.

14. Žalovaný nesouhlasil s námitkou, že odůvodnil své podezření nepravdivou informací. Uvedl, že ve verzích dokumentů vyžádaných od Ministerstva financí výčet rozhodnutí uvedený ve společné žádosti a rozhodnutí o změně spolu korespondují, tedy že společné žádosti ve verzi vyžádané od Ministerstva financí bylo v plném rozsahu vyhověno.
15. V průběhu řízení, kdy bylo žalobcem předloženo rozhodnutí o změně a společná žádost ve verzi, která jej opravňuje k provozu předmětných technických herních zařízení, důvodné podezření z nelegálního provozování hazardních her nezaniklo. Pokud existují dvě verze jednoho rozhodnutí o změně, musí být jedna verze chybná. Která verze rozhodnutí o změně opravňuje žalobce b) k provozování předmětných technických herních zařízení bude předmětem dalšího řízení.
16. Z uvedených důvodů žalovaný navrhoval, aby soud žalobu proti napadenému rozhodnutí ředitele žalovaného zamítnul.

IV. Replika žalobců a duplika žalovaného

17. Žalobci v replice ze dne 23. 7. 2020 uvedli, že podávali obsahově podobné žaloby proti rozhodnutí ředitele celního úřadu i v dalších případech, a poukázali na rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 10. 7. 2020, č. j. 62 A 82/2020-91, kterým bylo rozhodnutí ředitele žalovaného zrušeno. Z citovaného rozsudku plyne, že pokud byla při kontrole dozorovanou osobou předložena kopie změnového rozhodnutí Ministerstva financí č. j. X, ze které plyne oprávnění dozorované osoby provozovat zadržená technická herní zařízení, pak samotná existence rozdílných znění rozhodnutí ve správním spisu celního úřadu neposkytuje bez dalšího dostatečný skutkový základ pro důvodné podezření ve smyslu § 121 odst. 1 zákona o hazardních hrách a nelze ji žalobcům klást k tíži.
18. Žalovaný v reakci na repliku zdůraznil, že v době kontroly nebylo předloženo žádné rozhodnutí Ministerstva financí, ze kterého by vyplývalo oprávnění žalobce b) provozovat zadržená technická herní zařízení, byla předložena pouze rozhodnutí Ministerstva financí vydaná ve prospěch právnické osoby X. V době kontroly i v době rozhodování o námitkách proti zadržení věci měl žalovaný k dispozici pouze rozhodnutí Ministerstva financí č. j. X a č. j. Xve znění, které obsahovala aplikace IS SDSL, tedy ve znění, které neopravňovalo žalobce b) provozovat zadržená technická herní zařízení.

V. Triplika žalobců a kvadruplika žalovaného

19. V triplice ze dne 13. 10. 2020 žalobci znovu poukázali na rozhodovací praxi Krajského soudu v Brně (např. výše citovaný rozsudek ze dne 10. 7. 2020, č. j. 62 A 82/2020-91) a Krajského soudu v Ostravě (např. rozsudek ze dne 25. 6. 2020, č. j. 22 Af 36/2020-39) týkající se skutkově obdobných věcí, z níž dovozovali obecný závěr, že důvodné podezření ve smyslu § 121 odst. 1 zákona o hazardních hrách musí být způsobilé přesvědčit objektivního pozorovatele a zakládat se na zřetelné, konkrétní a dostatečné indicii o tom, že dochází k porušování zákona, a o tom, o jaké porušení zákona může jít, která musí

vyplývat ze správního spisu, a dále že nelze připustit, aby byly získávány důkazy ospravedlňující zadržení věci až po jejím zadržení.

20. Dále žalobci předložili krajskému soudu řadu dokumentů z paralelně vedených řízení před jinými správními soudy. Konstatovali, že Generální ředitelství cel se dne 31. 12. 2019 dotazovalo na existenci a platnost původních povolení vydaných společností X. Dne 24. 1. 2020 Ministerstvo financí potvrdilo platnost těchto rozhodnutí a uvedlo, že ve vztahu k nim nedisponuje informacemi o změně oprávněného subjektu. Dne 7. 2. 2020 informovalo Ministerstvo financí Generální ředitelství cel, že jako provozovatele u původních povolení vydaných společností X eviduje v aplikaci IS SDSL z důvodu administrativní chyby žalobce b). Generální ředitelství cel v návaznosti na to naplánovalo celorepublikovou kontrolní akci v provozovnách žalobce b) pod názvem „X“, která se konala ve dnech 11. - 13. 2. 2020. Při těchto kontrolách provozovatel obvykle předkládal vedle původních povolení vydaných společností X i změnová rozhodnutí s doložkou právní moci. Až v reakci na prováděné kontroly v provozovnách žalobce b) zaslalo dne 12. 2. 2020 Ministerstvo financí Generálnímu ředitelství cel změnová rozhodnutí, která údajně eviduje ve spisovém materiálu, a to bez doložky právní moci. Generální ředitelství cel postoupilo tyto dokumenty celním úřadům až dopisem ze dne 21. 2. 2020. Dne 22. 4. 2020 zaslalo Ministerstvo financí opravu doložky právní moci u jednoho ze změnových rozhodnutí.
21. K případné námitce, že v projednávaném případě v okamžiku kontroly v provozovně žalobce b) nebylo žalobcem b) předloženo změnové rozhodnutí opravňující žalobce b) k provozu zadržených technických herních zařízení, uvedli žalobci, že tato skutečnost není pro posouzení otázky nezákonnosti opatření o zabránění věci a napadeného rozhodnutí rozhodující. V případě ostatních kontrol prováděných téhož dne jinými celními úřady totiž změnová rozhodnutí, která opravňovala žalobce b) k provozu zadržených technických herních zařízení, příslušným celním úřadům předkládána byla. Žalovanému tak muselo být z vlastní úřední činnosti známo, že žalobce b) argumentuje existencí změnových rozhodnutí, jimiž vyvrací podezření o provozování technických herních zařízení v rozporu se zákonem.
22. Ze skutečností, které měl žalovaný k dispozici v době kontroly, nebylo dle žalobců možné dovodit důvodné podezření z porušování zákona o hazardních hrách. Tyto skutečnosti ani nebyly obsahem správního spisu. K dodatečně tvrzeným důvodům žalovaného pro učinění opatření zabránění věcí nelze přihlížet.
23. Žalovaný v reakci na tripliku žalobců uvedl, že od žalobce b) obdržel oznámení o zahájení provozu technických zařízení datované dne 12. 12. 2019, 10. 1. 2020, 22. 1. 2020, 27. 1. 2020 a 28. 1. 2020, jimiž mimo jiné oznamoval zahájení provozu při kontrole zadržených technických herních zařízení. Na výzvu žalovaného zaslal žalobce b) dne 16. 12. 2019 čtyři rozhodnutí Ministerstva financí č. j. X, X, X, X, která však k provozu technických herních zařízení opravňovala společnost X. Na základě těchto skutečností byla dne 11. 2. 2020 provedena kontrola v provozovně žalobce b). Žalovaný znovu zdůraznil, že v době kontroly nebylo předloženo žádné rozhodnutí Ministerstva financí, ze kterého by vyplývalo oprávnění žalobce b) provozovat zadržená technická herní zařízení, byla předložena pouze

rozhodnutí Ministerstva financí opravňující k provozování zadržená technická herní zařízení společnost X. Za podmínky, že kontrolní činnost v jiných provozovnách byla prováděna v zásadě ve stejný čas, nebylo technicky možné, aby se kontrolní skupina v projednávané věci dozvěděla o existenci předmětných změnových rozhodnutí ještě před tím, než předmětná technická zařízení zadržela. Informaci o existenci změnových rozhodnutí dostal žalovaný z Generálního ředitelství cel až dne 13. 2. 2020.

VI. Zjištění ze správního spisu

24. Soud při posouzení žaloby vycházel z následujících podstatných skutečností vyplývajících ze správního spisu:
25. U žalobce b), tehdy již v konkursu, došlo dne 11. 2. 2020 ve shora uvedené provozovně ke kontrole a na podkladě kontrolních zjištění k přijetí opatření ve formě zadržení věci podle § 121 odst. 1 zákona o hazardních hrách, konkrétně věci (zejména 15 technických herních zařízení) sepsaných v úředním záznamu o zadržení věci ze dne 11. 2. 2020, č. j. X, neboť existovalo důvodné podezření, že dozorovaná osoba provozovala hazardní hry prostřednictvím technických herních zařízení bez povolení dle § 7 odst. 2 písm. b) zákona o hazardních hrách. K předmětným technickým herním zařízením byla při kontrole předložena čtyři rozhodnutí Ministerstva financí o povolení provozování loterie nebo jiné podobné hry podle § 2 písm. l) zákona o loteriích, která ale byla vydána společnosti X., konkrétně rozhodnutí ze dne 6. 9. 2013, č. j. X, ze dne 1. 10. 2013, č. j. X, ze dne 22. 10. 2013, č. j. X, a ze dne 4. 11. 2013, č. j. X. Rozhodnutí o povolení, které by opravňovalo k této činnosti žalobce b), předloženo nebylo.
26. Proti opatření o zadržení věci podal žalobce a) jako insolvenční správce žalobce b) námitky, které byly zamítnuty napadeným rozhodnutím ředitele žalovaného. V odůvodnění tohoto rozhodnutí ředitel žalovaného uvedl, že v průběhu kontroly ani spolu s námitkami nebylo doloženo změnové rozhodnutí Ministerstva financí ze dne 26. 9. 2015, č. j. X, které by dle tvrzení žalobce b) dokládalo, že čtyři výše uvedená sporná povolovací rozhodnutí, která byla původně vydána společnosti X byla změněna tak, že se provozovatel mění na žalobce b). Žalovaný však disponoval tímto změnovým rozhodnutím v aplikaci IS SDSL a bylo také součástí správního spisu, protože žalovanému bylo poskytnuto Ministerstvem financí prostřednictvím Generálního ředitelství cel. Změnové rozhodnutí, které měl žalovaný k dispozici, neobsahovalo změnu provozovatele loterie nebo jiné podobné hry ze společnosti X na žalobce b) u čtyř výše uvedených sporných povolovacích rozhodnutí. Jiné rozhodnutí, které by žalobce b) opravňovalo k provozování hazardních her na zadržených technických herních zařízeních, nebylo žalobcem b) ani žalobcem a) předloženo, ani jím nedisponuje žalovaný v rámci svých zákonných pravomocí. Panovalo tedy důvodné podezření, že v souvislosti s užíváním zadržených zařízení došlo k porušení § 7 odst. 2 písm. b) zákona o hazardních hrách. Zákonným provozovatelem zadržených technických herních zařízení byla dle žalobcem b) předložených povolovacích rozhodnutí společnost X. Žalobce b) nabyl s účinností ke dni 1. 10. 2015 závod společnosti X. V případě převodu závodu však nedochází k automatickému převodu rozhodnutí o povolení provozování loterie či jiné podobné hry na nového vlastníka závodu, tento princip byl žalobci a) znám, neboť na něj sám v námitkách odkázal. Změnové rozhodnutí však nedopadalo na čtyři výše uvedená sporná

povolovací rozhodnutí. Žalovaný odmítl i námitku, že by zadržení věci provedl s poukazem na nedostatky evidence Ministerstva financí, neboť nic takového ze spisového materiálu nevyplývalo.

27. Po odmítnutí námitek obdržel dne 15. 3. 2020 žalovaný od žalobce a) podnět ke zrušení opatření o zadržení věci, spolu s kopií rozhodnutí Ministerstva financí ze dne 25. 9. 2015, č. j. X, s vyznačením právní moci dne 26. 9. 2015, dále kopií společné žádosti ze dne 20. 8. 2015 a předávacím protokolem ze dne 25. 9. 2015, č. j. X, o předání mj. rozhodnutí č. j. X. Sdělením ze dne 8. 4. 2020 ředitel žalovaného sdělil žalobci b), že neshledal důvod pro zrušení opatření o zadržení věci, neboť předložené rozhodnutí o změně a společná žádost se liší od listin, které měl k dispozici žalovaný, tudíž nikterak nesnižují důvodné podezření.

VII. Posouzení věci krajským soudem

28. Napadené rozhodnutí a řízení jeho vydání předcházející soud přezkoumal v řízení podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní („s. ř. s.“), v rozsahu a v mezích uplatněných žalobních bodů podle § 75 odst. 2 s. ř. s., v duchu dispoziční zásady, kterou je správní soudnictví ovládáno, s tím, že přitom vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s.
29. Podle § 121 odst. 1 zákona o hazardních hrách *osoba pověřená dozorujícím orgánem je povinná zadržet věc, je-li zde důvodné podezření, že v souvislosti s jejím užíváním dochází k porušování tohoto zákona. Osoba pověřená dozorujícím orgánem ústně oznámí opatření o zadržení věci osobě, která má věc v době zadržení u sebe, a neprodleně vyhotoví úřední záznam, ve kterém bude uveden i důvod zadržení, popis zadržených věcí a jejich množství. Osoba pověřená dozorujícím orgánem předá kopii úředního záznamu osobě, která má věc v době zadržení u sebe, a stejnopis doručí dozorované osobě.*
30. Podle § 121 odst. 2 zákona o hazardních hrách *dozorující orgán je oprávněn uskladnit zadržené věci podle odstavce 1 mimo dosah dozorované osoby. Dozorovaná osoba nebo osoba, která má věc v době zadržení u sebe, je povinná zadržené věci osobě pověřené dozorujícím orgánem vydat. Odmítá-li vydání, budou tyto věci odňaty. O vydání nebo odnětí sepíše osoba pověřená dozorujícím orgánem úřední záznam. Osoba pověřená dozorujícím orgánem předá kopii úředního záznamu osobě, která má věc v době zadržení u sebe, a stejnopis doručí dozorované osobě. Náklady na skladování hraje dozorovaná osoba, které byla věc zadržena.*
31. Podle § 121 odst. 3 zákona o hazardních hrách *proti uloženému opatření o zadržení věci může dozorovaná osoba podat do 3 pracovních dnů ode dne seznámení s uloženým opatřením písemné námitky. Námitky nemají odkladný účinek. Ředitel celního úřadu rozhodne o námitkách bez zbytečných průtahů. Jeho rozhodnutí je konečné. Písemné rozhodnutí o námitkách se doručí dozorované osobě.*
32. Podle § 121 odst. 4 zákona o hazardních hrách *trvá zadržení věci do doby, než bude pravomocně rozhodnuto o jejím propadnutí nebo zabrání, případně do doby, kdy bude prokázáno, že se nejedná o věc, v souvislosti s jejímž užíváním dochází k porušování tohoto*

zákona. Zrušení opatření o zadržení věci provede písemně ředitel celního úřadu. Písemnost se doručí dozorované osobě. Pokud bylo zrušeno opatření o zadržení, musí být dozorované osobě zadržená věc bez zbytečných průtahů vrácena v neporušeném stavu. O vrácení sepíše osoba pověřená dozorujícím orgánem písemný záznam.

33. Není pochyb o tom, že rozhodnutí ředitele žalovaného o námitkách proti uloženému opatření o zadržení věci podle § 121 odst. 3 zákona o hazardních hrách je rozhodnutím ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s., tedy takovým úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují práva a povinnosti osob. Protože se jedná v daném správním řízení o rozhodnutí konečné, není vyloučeno ze soudního přezkumu ani podle § 70 písm. b) s. ř. s. (shodně rozsudky Krajského soudu v Plzni ze dne 27. 4. 2018, č. j. 30 Af 19/2017-60, či Krajského soudu v Ostravě ze dne 16. 3. 2020, č. j. 25 Af 26/2019-51, rozsudky dostupné na www.nssoud.cz).
34. Krajský soud se dále zabýval otázkou aktivní legitimace žalobců a dospěl v souladu s žalobní argumentací k tomu, že tato svědčí oběma žalobcům. Ve vztahu k žalobci a) je zapotřebí zdůraznit, že se jedná o insolvenčního správce žalobce b) a jeho oprávnění k podání žaloby vyplývá z § 249 insolvenčního zákona, neboť žalobce a) je oprávněn i povinen činit úkony týkající se práv úpadce související s majetkovou podstatou. Při posouzení aktivní legitimace žalobce b) je zapotřebí zdůraznit závěry rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 7. 2018, č. j. 4 As 149/2017-121, z něhož vyplývá mj. oprávnění samotného úpadce brojit proti správním rozhodnutím žalobou samostatně, které nezaniká ani prohlášením konkurzu na jeho majetek jako právě v projednávané věci (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 8. 2018, č. j. 10 Afs 187/2017-35). Jak příznačně shrnul Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 30. 4. 2019, č. j. 2 Afs 2018-42, vzhledem k možným rozdílům v motivaci aktivně vystupovat před správními soudy a k tomu, že předmětem soudního přezkumu je vždy určitý akt veřejné správy a správní soudy testují jeho zákonnost v zásadě jen z pohledu řádně uplatněných žalobních bodů, je žádoucí umožnit jak insolvenčnímu správci, tak i dlužníku, aby iniciovali soudní přezkum správních aktů (všechny rozsudky Nejvyššího správního soudu dostupné na www.nssoud.cz).
35. Soud předesílá, že svůj právní názor na posuzovanou věc již do značné míry vyslovil v rozsudku ze dne 3. 9. 2020, č. j. 59 A 44/2020-367, a nevidí důvod se od svého dřívějšího závěru odchýlit.
36. Žalobci předně namítali, že žalovanému bylo prokázáno, že předmětná technická herní zařízení byla provozována na základě řádného povolení vydaného Ministerstvem financí a poukazovali na rozhodnutí o změně ze dne 25. 9. 2015 s vyznačenou doložkou právní moci a jemu korespondující společnou žádost ze dne 20. 8. 2015, které bylo podle žalobců plně vyhověno. Tuto námitku neshledal soud důvodnou.
37. Je třeba zdůraznit, že v posuzovaném případě nebyla dozorovanou osobou při kontrole předložena žádná rozhodnutí opravňující ji k provozování 15 technických herních zařízení. Při kontrole byla předložena pouze čtyři rozhodnutí o povolení provozování loterie nebo jiné podobné hry podle § 2 písm. l) zákona o loteriích, která ovšem byla

vydána společnosti X, a to rozhodnutí ze dne 6. 9. 2013, č. j. X, ze dne 1. 10. 2013, č. j. X, ze dne 22. 10. 2013, č. j. X, a ze dne 4. 11. 2013, č. j. X. Žádné změnové rozhodnutí opravňující k provozování těchto technických herních zařízení žalobce b) předloženo nebylo. A to ani k námitkám, které proti opatření o zadržení věci dozorovaná osoba podala. Naopak žalovaný měl k dispozici rozhodnutí Ministerstva financí ze dne 25. 9. 2015, č. j. X, které provádí změnu provozovatele loterie nebo jiné podobné hry ze společnosti X na žalobce b), ovšem nikoli u předložených rozhodnutí ze dne 6. 9. 2013, č. j. X, ze dne 1. 10. 2013, č. j. X, ze dne 22. 10. 2013, č. j. X, a ze dne 4. 11. 2013, č. j. X.

38. Teprve následně k podnětu ke zrušení opatření o zadržení věci ze dne 15. 3. 2020 přiložil žalobce a) kopii rozhodnutí Ministerstva financí ze dne 25. 9. 2015, č. j. X, s vyznačením právní moci dne 26. 9. 2015, společnou žádost a předávací protokol č. j. X, o předání mj. rozhodnutí ze dne 25. 9. 2015, č. j. X.
39. Žalovaný v době rozhodování o námitkách proti opatření o zadržení věci disponoval rozhodnutím o změně (jež mu bylo poskytnuto jak Ministerstvem financí prostřednictvím Generálního ředitelství cel, tak bylo v dostupné v aplikaci IS SDSL), v němž nebyla zahrnuta rozhodnutí o povolení ze dne 6. 9. 2013, č. j. X, ze dne 1. 10. 2013, č. j. X, ze dne 22. 10. 2013, č. j., a ze dne 4. 11. 2013, č. j. X. Dále disponoval společnou žádostí o povolení a současně změnu (zrušení) dosavadních povolení k provozování sázkových her, která plně korespondovala uvedenému rozhodnutí o změně v tom, že se rovněž netýkala rozhodnutí ze dne 6. 9. 2013, č. j. X, ze dne 1. 10. 2013, č. j. X, ze dne 22. 10. 2013, č. j. X, a ze dne 4. 11. 2013, č. j. X, a která byla prokazatelně opatřena podacím razítkem Ministerstva financí s přidělením č. j. X. Za takové situace je třeba dovodit důvodné podezření, že dozorovaná osoba provozovala hazardní hry prostřednictvím technických herních zařízení bez povolení dle § 7 odst. 2 písm. b) zákona o hazardních hrách. Ani předložením kopie rozhodnutí o změně a jeho obsahu korespondující společné žádosti ani protokolem o převzetí rozhodnutí dozorovaná osoba důvodné podezření o provozování předmětných technických herních zařízení bez příslušného povolení nemohla rozptýlit (shodně např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 12. 2020, č. j. 9 As 191/2020-76).
40. Žalobcům je nutno oponovat, pokud uvádí, že dozorovaná osoba žalovanému již při kontrole a poté opakovaně prokázala svoje oprávnění provozovat předmětná technická herní zařízení. Jak bylo zdůrazněno shora, žalobce a) žalovanému předmětné listiny poprvé předložil až jako přílohy podnětu na zrušení opatření o zadržení věci podanému dne 15. 3. 2020, tedy se značnou časovou prodlevou, kterou nikterak neosvětlil. Tím se případ skutkově zásadně odlišuje od věci řešené v rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 10. 7. 2020, č. j. 62 A 82/2020-91, nebo v rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 25. 6. 2020, č. j. 22 Af 36/2020-39, jichž se žalobci dovolávali. Pro úplnost soud poukazuje na skutečnost, že Nejvyšší správní soud uvedené rozsudky krajských soudů zrušil a věci jim vrátil k dalšímu řízení (srov. již citovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 12. 2020, č. j. 9 As 191/2020-76, či ze dne 1. 2. 2021, č. j. 5 As 263/2020-44).
41. Předložením notářsky ověřené kopie rozhodnutí o změně a společné žádosti, které se ale liší od rozhodnutí o změně a společné žádosti, jimiž disponoval žalovaný, předložených žalobcem a) spolu s podnětem na zrušení opatření o zadržení věci ze dne 15. 3. 2020, se zabýval zdejší soud v již citovaném rozsudku ze dne 3. 9. 2020, č. j. 59A 44/2020-367. Pro

posuzovanou věc nejsou tyto okolnosti rozhodné, protože podnět na zrušení opatření o zadržení věci byl podán až po vydání napadeného rozhodnutí a žalovaný tak v době vydání napadeného rozhodnutí neměl uvedené listiny k dispozici.

42. Lze tedy shrnout, že žalobci a) ani žalobci b) se nepodařilo hodnověrně prokázat, že se nejedná o věci - technická herní zařízení a další věci dle úředního záznamu o zadržení věci, v souvislosti s jejichž užíváním dochází k porušování zákona o hazardních hrách formou jejich provozování bez příslušného povolení.
43. Krajskému soudu bylo dne 13. 10. 2020 doručeno podání žalobců označené jako „Doplnění argumentace žalobců a) a b) k probíhajícímu řízení“. V tomto podání žalobci v první části pouze rozvedli polemiku s názory a postupem žalovaného, s čímž se podrobně vypořádal krajský soud již výše v tomto rozhodnutí. Krajský soud se tedy vyjádří pouze k argumentaci týkající se nesrovnalostí v evidenci Ministerstva financí a obsahu korespondence ministerstva a Generálního ředitelství cel. V první řadě je třeba uvést, že tento žalobní bod uvedli žalobci zcela nově, když v žalobě ze dne 7. 5. 2020 uplatněn nebyl. Žalobní bod byl žalobci uplatněn po uplynutí dvouměsíční zákonné lhůty pro podání žaloby, ve které může žalobce rozšířit žalobu o další žalobní body (§ 71 odst. 2 a § 72 odst. 1 s. ř. s.). Žalobce tedy nerespektoval koncentrační zásadu, z níž sice judikatura Nejvyššího správního soudu uvádí výjimky (například v případě nicotnosti žalovaného rozhodnutí, nepřezkoumatelnosti žalovaného rozhodnutí, prekluze odpovědnosti za přestupek atd.), ale v dané věci se o žádný takový případ se nejedná. I kdyby soud odhlédl od této skutečnosti bránící přezkumu napadeného rozhodnutí v mezích daných tímto novým žalobním bodem, nebylo by možné žalobcům přisvědčit, a to z následujících důvodů.
44. Argumentují-li žalobci, že ze skutečností, které měl žalovaný v době kontroly k dispozici, nebylo možné dovodit důvodné podezření z porušování zákona o hazardních hrách žalobcem b), neboť žalovaný nedisponoval změnovým rozhodnutím ze dne 25. 9. 2015, č. j. MF-38884/2015/34-4, ve verzi poskytnuté ministerstvem, a měl z úřední činnosti vědět, že v rámci kontrol probíhajících v jiných provozovnách žalobce b) předkládá jiným celním úřadům uvedené změnové rozhodnutí ve verzi, která jej opravňuje k provozování zadržených herních zařízení, pak zcela pomíjí výše zdůrazněnou skutečnost vyplývající ze správního spisu, že v projednávaném případě se důvodné podezření z porušování zákona o hazardních hrách žalobcem b) zakládalo na tom, že žalobce b) při kontrole v předmětné provozovně a ani při podání námitek nepředložil žádné rozhodnutí, které by jej opravňovalo k provozování 15 zadržených technických herních zařízení. Argumentace žalovaného v napadeném rozhodnutí se nezakládala na rozporech mezi verzí změnového rozhodnutí, kterou získal od Ministerstva financí prostřednictvím Generálního ředitelství cla verzí změnového rozhodnutí, kterou by v průběhu kontroly či k námitkám předložili žalobci. V tomto smyslu se argumentace žalobců v tomto žalobním bodu míjí s meritem projednávané věci.

VIII. Závěr a náklady řízení

45. S ohledem na shora uvedené soud žalobu jako nedůvodnou zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.

46. O podané žalobě rozhodl soud bez nařízení jednání, a to v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s., za výslovného souhlasu žalobců a presumovaného souhlasu žalovaného.
47. Skutečnosti rozhodné pro posouzení věci byly dostatečně objasněny předloženým spisovým materiálem, případně nebyly sporné, soud proto neprováděl žádné dokazování. Ostatně většina listin, které žalobce na podporu žalobních tvrzení označil, byly součástí správního spisu, kterým se dokazování ve správním soudnictví neprovádí (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117).
48. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.
49. V souzeném případě měl úspěch žalovaný správní orgán, ten náhradu nákladů řízení nepožadoval, ostatně mu ani žádné náklady nad rámec jeho běžné činnosti nevznikly, soud proto vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách www.nssoud.cz.

Liberec 26. únor 2021

Mgr. Lucie Trejbalová
předsedkyně senátu